

واقعیت، نشان دهنده دست برتر ایران و درست در نقطه مقابل ادعاهای رئیس جمهور آمریکا است

بازنده میدان، باج‌خواه مذاکره

سرمقاله

جی دی ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا در حال ترک پاکستان پس از مذاکرات اسلام‌آباد؛ ۲۳ فروردین ۱۴۰۵

راهبرد اصلی آمریکایی‌ها کرده. راهبرد اصلی کاخ سفید شد: باز کردن تنگه هرمز. وقتی بعد از ۴۰ روز جنگ، زورش در میدان به ایران نرسید و تن به همان شرایطی داد که ایران در هفته دوم جنگ وضع کرده بود، حاضر شد مبتنی بر سندی که ایران برای گفت‌وگو تعیین کرده بود پای میز بیاید. حالا بعد از آنکه در میدان دیپلماتیک هم زورش به ایران نرسیده دوباره زبان به تهدید باز کرده. چه کسی؟ کسی که کارت حمله نظامی را به عنوان کارت روانی همه روسای جمهوری قبلی ایالات متحده برای همیشه سوزاند. کسی که آخرین مرحله تشدید تنش را هم آزمود. کسی که تمام قدرت ایالات متحده را به منطقه کشاند و حالا نه تنها ایران فرو نپاشیده، تجزیه نشده، معضل قبلی اش حل نشده و هرمز را هم نتوانسته باز کند بلکه کارت‌های برنده ایران را افزایش داده و معضلات آمریکایی‌ها را هم. حالا بهتر می‌توان جمله نخست این متن را خواند و به آن خندید! ■

چقدر در میدان شدنی است و فارغ از اینکه ایران چقدر با ونزوئلا یکی است اما گذشت زمان نشان خواهد داد که این لفاظی احمقانه هم نه تنها مشکلی از ایالات متحده حل نخواهد کرد بلکه با اقدامات و تدارکات میدانی ایران، کارت‌های برنده ایران را افزایش داده و یک گره دیگر به گره‌های آمریکایی‌ها خواهد افزود. رئیس جمهور آمریکا در برابر دوربین رسانه‌ها لفاظی می‌کند و رجزهای توخالی می‌خواند. اینها اما هیچ‌کدام زورشان به حافظه تاریخ نمی‌رسد. این آمریکا بود که برای تحمیل اراده و تحقق اهدافش از تجزیه ایران تا سرنگونی جمهوری اسلامی به ایران لشکرکشی کرد. بعد از ۴۰ روز جنگ، نه تنها آن اهداف محقق نشده، نه تنها ایران تجزیه نشده، نه تنها مردم به نفع دشمن به خیابان‌ها نریخته‌اند، نه تنها حاکمیت تغییر نکرده، نه تنها تعرضی به تمامیت ارضی ایران وارد نشده و نه تنها برای آن ۴۴۰ کیلو اورانیوم اتفاقی نیفتاده بلکه موضوع اصلی جنگ موضوعی است که ایران آن را تبدیل به

به دومعضل شده بود. ترامپ، مست از طول و عرض ناوگان نظامی ایالات متحده به ایران لشکرکشی کرد تا شاید بتواند معضل ۴۴۰ کیلو اورانیوم را با مدل ونزوئلایی حل کند. حالا ۴۴ روز بعد از شروع جنگ نه تنها آن معضل حل نشده بلکه از کنار اقدام احمقانه ترامپ که برای حل معضل اول تدارک دیده بود یک معضل دیگر به معضلات آمریکایی‌ها اضافه شده: تنگه هرمز!

طنز ماجرا آنکه همان به زعم خودشان معضل اول هم به دلیل رفتار سابق احمقانه ترامپ حاصل شده بود؛ زمانی که مست از طول و عرض قدرت ظاهری آمریکا زیر کاسه و کوزه پرچام زد و یک طرفه از آن بیرون آمد. به زعم خودش با تند و رادیکال کردن فضا به دنبال تسلیم ایران بود. حالا هم به تعبیر خودش برای حل این معضل دوم (تنگه هرمز) باز مبتنی بر همان مدل شکست خورده ونزوئلایی دنبال محاصره دریایی ایران است تا دو معضل قبلی را حل کند. فارغ از آنکه این ادعا

«ایران کارت برنده‌ای ندارد!» این را رئیس جمهور آمریکا گفته است. رئیس جمهوری که از نهم اسفند تاکنون بارها مدعی نابودی ایران، حذف کردن ایران از روی نقشه، تغییر دادن حاکمیت سیاسی، نابودی زیرساخت‌ها و نیروی دریایی ایران شده بود. حالا هم مدعی شده که ایران کارت برنده‌ای ندارد. رئیس جمهوری که سه ماه قبل در مذاکرات مسقط در عمان پای میز مذاکره آمده و قرار بود یک معضل به تعبیر خودشان مهم ایران را حل کند. قرار بود در این مذاکرات تصمیم بگیرند با ذخایر اورانیوم ۶۰ درصد ایران چه کنند. آن زمان تنها معضل آمریکا و ترامپ همین ذخایر بود.

حالا کمی بیش از دو ماه از آن مذاکرات دوباره هیئت عالی آمریکایی در اسلام‌آباد پای میز مذاکره آمده بود تا درباره معضلات آمریکا با ایران گفت‌وگو ریزی کند تا شاید بتواند راه‌حلی بیابد. سه ماه قبل اگر معضلات کاخ سفید یک موضوع بود حالا در اسلام‌آباد اما تبدیل

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

دوران یعنی نبی وجودی هر فرد آزاده‌ای مأمور به حرکت درآوردن آن شخص می‌شود. یعنی هدایت و راهبری الهی درونی به صورت دینامیک، خودجوش و خودر صورت می‌گیرد. درود و رحمت الهی بر ابرمردی الهی که ملتی را با رهبری خود مبعوث و محبوب کرد.

«اگر حادثه در کشور رخ دهد، به حول و قوه الهی مردم مبعوث خواهند شد.» براسق مبعوث شدن یعنی چه؟ انتخاب شدن! برانگیخته شدن! فرستاده یا مأمور شدن! یا متحول شدن! می‌شود گفته همه این‌ها هست و همه این‌ها نیست. مبعوث شدن در این

جنگ منطقه‌ای

سایه قدرت بر میز مذاکره

نتیجه ۴۰ روز ایستادگی ایران در برابر تجاوز آمریکایی-صهیونی باعث اعتراف مقامات آمریکایی به قدرت ایران شده است. در این ارتباط رابرت مالی، نماینده پیشین آمریکا در امور ایران به صراحت تأکید کرده: «ایران جنگ را برده و امتیاز مفت به آمریکایی‌ها خواهد داد. ما این جنگ را برده ایم چون شما به اهدافتان نرسیدید. بنابراین ما از موضع ضعف مذاکره نخواهیم کرد.» وقتی کشوری در برابر یک ائتلاف نظامی متشکل از آمریکا و اسرائیل ایستادگی می‌کند و نه تنها فرو نمی‌ریزد، بلکه توازن را به نفع خود تغییر می‌دهد، معنایش این است که نشان می‌دهد، هزینه تحمیل اراده به آن کشور به شدت افزایش یافته است. ایران در این نبرد معادله بازدارندگی را باز نویسی کرد. طرف مقابل با وجود برتری‌های کلاسیک نظامی، نتوانست به اهداف اعلامی اش برسد و ناچار به توقف شد. در چنین شرایطی تصور اینکه ایران با این موقعیت، وارد مذاکرات شود تا امتیازات نامعقول بدهد، نوعی ساده‌اندیشی یا نادیده گرفتن منطق قدرت است. مذاکره، ادامه جنگ با ابزارهای دیگر است. کشوری که در میدان امتیاز نداده، پشت میز هم قطعاً امتیاز نخواهد داد. هر توافقی، اگر قرار است پایدار باشد، باید بازتابی از توازن واقعی قدرت باشد نه تصویری که برخی می‌کوشند القا کنند.

قاب

اهدای خون در ایام جنگ ۲ برابر افزایش داشته است

طبق آمار گزارش شده توسط استاندار تهران، میزان مراجعه به پایگاه‌های ده‌گانه استان تهران در ایام جنگ حق تا دو برابر افزایش یافت و روزانه حدود هزار و ۳۰۰ نفر برای اهدای خون مراجعه داشتند.

روایت

یک مواجهه رسانه‌ای در حاشیه مذاکرات

شاید کم‌تر کسی یادش باشد که در سال ۱۳۹۰، ناو هواپیمابر «آبراهام لینکلن» از تنگه هرمز عبور می‌کرد تا قدرت نظامی ایالات متحده را به رخ بکشد. آن هم در شرایطی که جمهوری اسلامی ایران اساساً بنیایی برای برخورد و تقابل نداشت. همان زمان کسری ناجی خبرنگار بی‌بی‌سی فارسی روی عرشه ناو آمریکایی ایستاد و با تبختر و افتخار به قدرت نظامی آمریکایی‌ها، تأکید داشت که ایرانی‌ها جرأت نزدیک شدن به ناو آبراهام لینکلن را ندارند. اما گذر زمان حالا دوباره کسری ناجی و تنگه هرمز را به یکدیگر رسانده است، این بار در موقعیتی متفاوت. جایی که بحث نه از نمایش قدرت نظامی آمریکا، بلکه از تلاش و تقوای آمریکایی‌ها برای مجاب کردن ایران نسبت به باز کردن تنگه هرمز مطرح بود. همان خبرنگاری که روزی از موضع برتری یک ناو آمریکایی و از ترس ایران گزارش می‌داد، حالا به اسلام‌آباد پاکستان رفته بود تا از تلاش آمریکا برای جلب رضایت ایران نسبت به بازگشایی تنگه هرمز، این آبراه حیاتی جهان گزارش تهیه کند. آمریکا در شرایطی تن به پذیرش اقتدار ایران در تنگه هرمز داده که دونالد ترامپ تمام چهل روز جنگ را مدعی نابودی قدرت نظامی ایران بوده است.